

12

U S T A W A

z dnia 21 stycznia 1958 r.

o zmianie niektórych przepisów Kodeksu Wojskowego Postępowania Karnego.

Art. 1. W Kodeksie Wojskowego Postępowania Karnego z dnia 23 czerwca 1945 r. (Dz. U. z 1956 r. Nr 22, poz. 103) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 13 § 2 skreśla się wyrazy „inne” oraz „tych”;
- 2) w art. 16 skreśla się wyrazy „organów bezpieczeństwa publicznego” — do wojskowych organów bezpieczeń-

stwa, organów bezpieczeństwa publicznego, Milicji Obywatelskiej;» oraz wyrazy «„oficer śledczy” — do oficerów śledczych prokuratury, wojskowych organów bezpieczeństwa, organów bezpieczeństwa publicznego;

- 3) w art. 28 § 1 skreśla się wyraz „inne” oraz wyrazy „lub śledztwo”.

w art. 32 § 4 wyraz „śledztwo” zastępuje się wyrazami „zleczone przez prokuratora czynności śledcze”;

w art. 53 § 2 i § 3 lit. a) oraz w art. 54 po wyrazie „śledztwa” dodaje się wyrazy „lub dochodzenia”;

użyte w art. 41 § 2, 106 § 1, 107 § 1 lit. b) i § 3, 118, 121, 123 lit. g), 125 § 4, 132 § 2, 153, 154 § 4 oraz 155 w różnych przypadkach wyrazy „wojskowy organ bezpieczeństwa” zastępuje się wyrazami „organa Wojskowej Służby Wewnętrznej”, wyrazy zaś „organa bezpieczeństwa publicznego” wyrazami „organa Milicji Obywatelskiej” — w odpowiednim przypadku;

w art. 100 § 2 wyraz „prokuratura” zastępuje się wyrazem „prokurator”;

art. 104 skreśla się;

w art. 154 § 1 i § 2 otrzymują brzmienie:

„§ 1. Przełożona władza wojskowa, dowiedziawszy się o przestępstwie ściganym z urzędu, a należącym do właściwości sądów wojskowych, przedsięwzię wszystko, co potrzeba, aby zabezpieczyć ślady i dowody przestępstwa, i zawiadamia niezwłocznie prokuratora wojskowego oraz organa Wojskowej Służby Wewnętrznej o przestępstwie i przedsięwziętych czynnościach.

§ 2. Jeżeli przełożona władza wojskowa nie może wkroczyć na czas, obowiązek wymieniony w § 1 ciąży na władzy garnizonowej znajdującej się najbliższym miejscu popełnienia przestępstwa lub pobytu podejrzanego.”;

w art. 154 § 3 po wyrazach „wymienionych w § 1 i 2” dodaje się wyrazy „oraz organów Wojskowej Służby Wewnętrznej”, wyrazy zaś „organa bezpieczeństwa publicznego” zastępuje się wyrazami „organa Milicji Obywatelskiej”;

w art. 157 § 1 i § 2 otrzymują brzmienie:

„§ 1. Organami prowadzącymi dochodzenie w sprawach należących do właściwości sądów wojskowych są organa Wojskowej Służby Wewnętrznej oraz Milicji Obywatelskiej. Organa Wojskowej Służby Wewnętrznej oraz organa Milicji Obywatelskiej wszczynają dochodzenie z własnej inicjatywy lub na zlecenie prokuratora wojskowego.

§ 2. O wszczęciu dochodzenia sporządza się postanowienie. Prowadzący dochodzenie zawiadamia niezwłocznie prokuratora wojskowego o wszczęciu dochodzenia przesyłając mu odpis postanowienia.”;

w art. 159 wprowadza się nowy § 3 w brzmieniu:

§ 3. W sprawach, w których prowadzenie śledztwa jest obowiązkowe, dochodzenie prowadzi się w miarę potrzeby i ogranicza się ono do zabezpieczenia śladów i dowodów przestępstwa oraz do ujęcia podejrzanego. Po dokonaniu tych czynności organ prowadzący dochodzenie niezwłocznie przekazuje akta dochodzenia prokuratorowi wojskowemu.”;

w art. 160 § 2 otrzymuje brzmienie:

§ 2. Przepisy art. 166 i 167 stosuje się odpowiednio.”;

art. 161 otrzymuje brzmienie:

„Art. 161. § 1. Prokurator wojskowy lub organ prowadzący dochodzenie odmawia ścigania, jeżeli okoliczności przytoczone w zawiadomieniu lub skardze pokrzywdzonego nie dają podstawy do wszczęcia postępowania karnego.

§ 2. Jeżeli prokurator wojskowy lub organ prowadzący dochodzenie uzna, że wyniki dochodzenia nie dostarczyły podstaw do wniesienia aktu oskarżenia albo też stwierdzi, że zachodzi okoliczność wyłączająca ściganie, umarza dochodzenie

§ 3. Postanowienie prowadzącego dochodzenie o odmowie ścigania lub umorzeniu dochodzenia wymaga zatwierdzenia prokuratora wojskowego.

§ 4. O odmowie ścigania zawiadamia się pokrzywdzonego, o umorzeniu dochodzenia — podejrzanego i pokrzywdzonego.

§ 5. Na postanowienie o odmowie ścigania lub umorzeniu dochodzenia służy pokrzywdzonemu zażalenie.”;

15) art. 162 otrzymuje brzmienie:

„Art. 162. § 1. Jeżeli prowadzący dochodzenie uzna, że wyniki dochodzenia dostarczyły podstaw do wniesienia aktu oskarżenia, postępuje zgodnie z przepisami art. 170.

§ 2. Jeżeli w toku dochodzenia wyjdzie na jaw, że czyn stanowi przestępstwo, co do którego ustawa nakazuje przeprowadzenie śledztwa, prowadzący dochodzenie niezwłocznie przekazuje akta dochodzenia prokuratorowi wojskowemu. W innych sprawach prowadzący dochodzenie może złożyć do prokuratora wojskowego wniosek o przejęcie sprawy i wszczęcie śledztwa ze względu na zawłość sprawy.”;

16) art. 164 otrzymuje brzmienie:

„Art. 164. § 1. Śledztwo prowadzi prokurator wojskowy albo na jego zlecenie oficer śledczy prokuratury wojskowej.

§ 2. Prokurator wojskowy może zlecać organom prowadzącym dochodzenie dokonywanie czynności śledczych z wyjątkiem przewidzianych w art. 166 § 1 i 170 § 1.”;

17) w art. 181 w § 1 po wyrazach „w śledztwie” dodaje się wyrazy „lub dochodzeniu”, a po wyrazach „materiałami śledztwa” dodaje się wyrazy „lub dochodzenia”;

18) w art. 314 w § 1 skreśla się wyrazy „organom bezpieczeństwa publicznego”;

19) art. 326 otrzymuje brzmienie:

„Art. 326. Wykonanie dekretu porucza się Ministrom: Obrony Narodowej, Sprawiedliwości, Spraw Wewnętrznych i Prokuratorowi Generalnemu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej”.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: **A. Zawadzki**
Sekretarz Rady Państwa: **J. Horodecki**